

**Modře označené štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
38,10+ 1,90 (GST) = 40 kan. dolarů
Cena 1.90 + 0.10 (GST) = 2.00 dolary.**

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

**Datum, dokdy jsou
noviny předplaceny,
je v pravém horním
rohu štítku!**

J Time
Committed
Á délai
convenu

Telefon: 416/530-4222
Fax: 416/530-0069
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 1.

(450.)

Vol. 20.

satellite **1-416**

**Thursday,
January 14,
2010**

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo **www.zpravy.org** nebo **www.zpravy.ca**

PF 10 nebo PF 010 anebo PF 2010

Již dnes se objednávají různé recepce a svatby na atraktivní data v tomto roce. Zřejmě nejpobornější bude datum 20. října 2010, vždyť to bude 20. 10. 2010, ale atraktivní zřejmě bude i datum deset dní před tím, 10. 10. 10. Před devíti roky jsme vstoupili do třetího tisíciletí a letos se skončí jeho první dekáda. Před deseti lety se svět hrozil katastrofy Y2K, a ta přišla o něco později v 911 nebo-li 11. září 2001.

Chci se však vrátit k jinému datu, a to k 1. lednu 1990, kdy přednesl svůj první projev nově zvolený prezident Václav Havel. Bylo to po bouřlivých oslavách v Praze na Smíchovské, v *Domě železničářů*, kde se sešli snad všichni disidenti. Václav Havel oznámil, že naše země nevzkvétá. Konečně někdo mocný zvolal, že císař je nahý. Oznámil něco, co všichni věděli, o čem si všichni do té doby povíдали, ale nikdo to nevyslovil nahlas. Přislíbil také obrovskou věc, že budou svobodné volby. Neuplynuly ani dva měsíce a nová hlava státu přijela do Kanady leteckým speciálem sovětské výroby. V Torontu se omluvil za minulý režim a za příkoří, které exulantům komunistický režim způsobil a rovněž slíbil, že už se to nikdy nebude opakovat. Doporučil bez hlubší znalosti poměrů, aby se krajanské organizace rozdělily na české a slovenské a odletěl dál do Washingtonu, aby byl přijat v Bílém domě a promluvil v Kongresu.

V roce 1990 se pak uskutečnily první svobodné volby, po kterých nastal šturm dvou kohoutů, Václava Klause a Vladimíra Mečiara, jakési kohoutí zápasy na jednom smetišti, které se skončily rozpadem Československa, takže vznikla smetiště dvě.

Denně jsme pak mohli z pražského rozhlasu slyšet zpravodajství o budování kapitalismu. To, co se jinde budovalo roky, my jsme udělali za několik měsíců, týdnů ba dokonce i dnů. Začaly se nám vtoukat do hlavy nové klíny.

Veselost, až se někteří poslanci smíchy plácali do kolen, způsobil návrh, že by po rozpadu Československa mohlo být dvojí občanství. Václav Klaus vtipně dvojí občanství přirovnal k těhotenství, že buď je někdo občanem jednoho státu nebo není, ale nemůže být i nebyť. Za toto přirovnání, kterého snad poprvé použil vídeňský rodák Jára Cimrman, ho krajané na Masaryktownu odměnili bouřlivým potleskem. Možná za trest to občanství dodnes mnozí z nás nemají.

Z černé kroniky

Ve tři hodiny v noci se žena potichoučku vkradla do sousední místnosti.

Kladivem rozbila 19-palcový monitor, céděčka polila lepidlem, počítač vyhodila oknem. Tiskárnu utopila ve vaně. Vzala golfové hole a všechny i s báglem narvala do popelnice.

Když už byla venku, stavila se v garáži a zuřivě začala bušit kladivem do motocyklu Harley Davidson, rok výroby 1958. Pro jistotu ještě přežala obě pneumatiky.

Doma ještě pro jistotu rozšlapala tenisovou raketu a do botasek na nohejbal natloukla hřebíky. Potom se uklidnila a vrátila se do ložnice, do teplé postele a přitiskla se k boku svého nic netušícího spícího manžela a usínala s blaženým pocitem, že už teď veškerý volný čas bude do konce života věnovat jejich lásce a do smrti se od ní nehne.

A měla pravdu ... do konce života jí zbývaly ještě čtyři hodiny.

Vše nejlepší v tomto roce přeje svým čtenářům a přátelům

Satellite

S neuvěřitelnou rychlostí se vybudovaly hranice mezi ČR a Slovenskem, ačkoliv třeba mezi skandinávskými státy anebo Beneluxem žádné nebyly. A nebylo jich zapotřebí ani mezi Českem a Slovenskem. Tyto hranice o patnáct let později ve vší tichosti zmizely a nikomu nevaří, že je tu opět korzo.

Podobně tomu bylo s měnou. Dověděli jsme se, že společná měna nemůže existovat. Opět přímo druhou kosmickou rychlostí se okolkovaly peníze, abychom se dnes přiblížili ke společnému Euru. Ironií je, že Slovensko, před jehož měnou se Češi chránili, dospělo k Euru mnohem rychleji než ČR. Otázkou je, jestli je o co stát.

Nejen Václav Klaus udělal řadu telemarků, ale i jeho předchůdce Václav I. se vyznačoval mnoha politickými manévry a klamání tělem. Od *Moci bezmocných* dospěl k *moci mocných* a těsně před koncem svého prezidentského období ještě na poslední chvíli požehnal začínající válku v Iráku, ke které se dnes již nikdo nechce hlásit, snad ani její architekt prezident G. W. Bush.

Překotná bytová privatizace trvala tak dlouho, dokud radní nezjistili, že je to velmi výhodný zdroj vedlejších příjmů. Pak potichu zmizela a tak dodnes můžeme vidět inzeráty, že někdo za půl milionu prodá nájemní smlouvu, čili prodává něco, co mu nepatří, zatímco připsat někoho do nájemní smlouvy i mezi sourozenci nejde, protože je byt před privatizací, jak vím z vlastní zkušenosti.

Po skvělém Naganu v roce 1998 a období, kdy čeští hokejisté ovládali MS a po úspěchu Slováků na MS v roce 2002 se jako čeští i slovenští hokejisté (s výjimkou Mariana Gáborika, Zdena Chary a Tomáše Kaberleho) z NHL vytrácejí a nedává se jim mnoho naděje ani na letošních OH.

Ještě horší je to s českým fotbalem, kdy po tučných letech na ME 1996 a 2004 přišly tři hořké pilulky v podobě MS 2006, ME 2008 a kvalifikace na MS 2010, kdy Češi zdaleka nedosáhli ani na baráž. Ještě žalostnější je to v klubových soutěžích, kdy jen občas nějaký výsledek českého či slovenského mužstva může potěšit starcovo unavené srdce.

Nakonec není všem dnům konec a třeba v tenisu se v prosinci dostala Česká republika do finále v Davis Cupu. Pesimismus tedy není na místě a kdo ví, jak dopadnou slovenští fotbalisté na MS v JAR. Šanci postoupit ze skupiny, kde jsou Mistři světa Italové, Paraguay a Nový Zéland mají, i když v anketě i Dnes se vyslovilo 8805 čtenářů, že Slovensko nepostoupí, zatímco pouze 6963, že postoupí. Rozhodující bude zřejmě 20. červen 2010, kdy Slováci hrají s Paraguayí. A jelikož jsem optimista, tvrdím, že nejenže postoupí, ale že postoupí z prvního místa.

Z čeho můj optimismus vychází? Kdyby mi někdo před pětadvaceti lety řekl, co bude dnes, tak bych ho pokládal za cvoka. Přes všechny úlety a blbosti, s kterými přišli a přicházejí mocní tohoto světa, přes to, že se vloni změnila svobodná volba ve frašku, která bude mít letos pokračování, je to dnes lepší než to bylo tehdy, aspoň pro nás, kteří jsme byli za železnou oponou.

Netroufám si však říci, jestli je to lepší s naším volným časem a s mezilidskými vztahy, jestli se nemáme bát nové totality, která přijde od někud odjinud, odkud to nejméně čekáme.

A proto přeji všem čtenářům, aby kromě toho, co se přeje k novému roku, jako je zdraví, víra, naděje a láska, ochraňovali i svůj volný čas a netrávili ho před obrazovkou ať již počítače či televize.

Aleš Březina
